

ДЕЈАН ЛУЧИЋ

**ВЛАДАРИ
ИЗ
СЕНКЕ**

II ТОМ

■ Laguna ■

Copyright © Дејан Лучић, 1994
Copyright © 2011 за ово издање, ЛАГУНА

Рецензенти
Фредерик Ештон
Драгош Калајић

Слободно се може тврдити да не постоји књига која открива толико светских тајни и завера и то с лакоћом занимљиво и шива. Но та лакоћа и једноставности приповедања нимало не смањују сериозности књиге. Читалац ће из ње открити какве све мрачне снаге у свету постоје и делују, сазнаће ко су ВЛАДАРИ ИЗ СЕНКЕ и колико су ти моћници нанели зла човечанству.

*Рецензент Фредерик Ештон,
писац романа о Луну, Краљу поноћи*

САДРЖАЈ

МАМАЦ – МОЋ МАЛТЕШКИХ ВИТЕЗОВА.	11
БИЛЕР СТИЧЕ УГЛЕД КОД ЦЕПТЕРА	22
ДОКУМЕНТ КОЈИ РУШИ ТУЋМАНА	47
КО ЈЕ КОГА НАТОЦИЉАО	56
КОНВЕРЗИЈА КОМУНИСТА У НАЦИОНАЛИСТЕ	65
МАНИПУЛАЦИЈА МАНИПУЛАТОРИМА.	79
ШПИЈУН БИЛЕР УЛАЗИ У ИГРУ КОД ГЕНЕРАЛА КЛАУСА НОЈМАНА, КОМАНДАНТА БУНДЕСВЕРА	96
КО ЈЕ СТАЈАО ИЗА ПРОЈЕКТА ХИТЛЕР	99
ИНСТРУКЦИЈЕ У БЕЧУ	118
БАРОН ФОН ШТОЛБЕРГ УЛАЗИ У ЗАМКУ СДБ-а	125
СНАЖЕЊЕ НЕМАЧКЕ АРМИЈЕ, ТАЈНИ ПЛАН СТРУКТУРА 2000, ОДНОСИ СА АМЕРИКАНЦИМА	132
СУКОБ САВЕЗНИКА БНД – СИВИ ВУКОВИ	155
СУСРЕТ СА БАРБАРОМ	161
ХАФИЗ САЗНАЈЕ ДА ЈЕ БНД КРИВ ЗА СМРТ ЊЕГОВЕ СЕСТРЕ	168
УРАНИЈУМОМ – ЛЕУКЕМИЈА	176

ПОВЕРЉИВ ДОКУМЕНТ	198
ПРИЈЕМ У РЕДОВЕ МАСОНА	210
КЉУЧНА ФАЗА ОПЕРАЦИЈЕ <i>ВЛАДАРИ ИЗ СЕНКЕ</i> – ПРИПРЕМА ЕЛИМИНАЦИЈЕ ГЕНШЕРА	221
ДА ЛИ ЈЕ ДИРЕКТОР СЕКТОРА „ЈУГОИСТОК“ БНД-а АГЕНТ СДБ-а.	226
РОТШИЛДИ, СИВЕ ЕМИНЕНЦИЈЕ ЕВРОПЕ ПРЕКО АСОЦИЈАЦИЈЕ БИЛДЕРБЕРГ	231
ТЕЛЕДИРИГОВАНА БОМБА КРЕЂЕ НА НЕМАЧКУ	239
СТВАРАЊЕ ДОЛАРСКОГ РАЈХА ИЛУМИНАТА.	245
САСТАНАК НА ЈАХТИ У МОНТЕ КАРЛУ.	261
МАКЕДОНАЦ КОЈИ ВОЛИ СРБИЈУ.	267
КОМПРОМИТАЦИЈА ДИРЕКТОРА БНД-а ЗА „ЈУГОИСТОК“	288
ПОСЛЕДЊА УПУТСТВА.	292
ОКРШАЈ У БОСФОРСКОМ МОРЕУЗУ	297
ПРАВА ВЕРЗИЈА РАЗГОВОРА ТУРГУТА ОЗАЛА И ГЕНШЕРА	309
ПРИРОДНИ САВЕЗНИЦИ.	316
УЦЕНА У ХОТЕЛУ <i>ЛЕОНАРДО</i>	324
ЛАЖНИ СРЧАНИ НАПАД	344
БАРБАРА ПРЕУЗИМА ОД ЛАЖНОГ АГЕНТА ЦИА ЛАЖНУ ТРАКУ КОЈА КОМПРОМИТУЈЕ ГЕНШЕРА И ОЗАЛА	355
ВЕЧЕРА У ПАРИСКОМ <i>МАКСИМУ</i>	360
ПРАВА ТРАКА УЛАЗИ У МЕХАНИЗАМ УСИСАВАЊА ЛЕНГЛИЈА	364
ПУТ У ЊУЈОРК У СРЕДИШТЕ ВЛАДАРА ИЗ СЕНКЕ.	369
ТАЈНИ РАЗГОВОР ГЕНШЕР–ОЗАЛ У МОНТАЖИ СДБ-а	373
ХАРТМАН ПРЕДОСЕЂА ЗЛУ КОБ	382

НЕСТАНАК ОТОА МИЛЕРА	389
ПИСМО-СВЕДОЧАНСТВО	394
АЛТЕРНАТИВА: ГЛАДНИ ПАЦОВИ ИЛИ ПИРАНЕ	398
ОДАКЛЕ ПОТИЧЕ МОЋ ВЛАДАРА ИЗ СЕНКЕ?	400
ОД АТЛАНТИЂАНА ДО ИЛУМИНАТА	406
ТУРСКИ БУМЕРАНГ ПОГАЂА ФОН ШТОЛБЕРГА	425
ВЛАДАР ИЗ СЕНКЕ ДЕЈВИД РОКФЕЛЕР СУТЕРИШЕ ОСТАВКУ ХАНСА ДИТРИХА ГЕНШЕРА	430
ЕПИЛОГ	442
<i>Изјаве захвалности</i>	455

МАМАЦ – МОЋ МАЛТЕШКИХ ВИТЕЗОВА

– Знате ли ко стоји иза убиства Јанеза Пресетника, бившег југословенског дипломате и функционера *Алије-Адрије*, господине Марићу?

Српски обавештајац у кожи Хрвата претрну кад чу ово питање, на улици приликом сусрета са Отом Милером. Да ли је нешто заиста откривено? Да није оставио траг који је БНД или Уред за заштиту државе довео до њега? Жмарци му клизнуше низ кичму.

– Немам појма ни ко је тај господин. Чуо сам само да су га сурово убили, вероватно Парагини екстремисти. Тако се бар прича...

– Грешка, грешка. Убица је неки сурови тип из КГБ-а који је званично ван контроле, а знао је да је Пресетник богат па га је по свему судећи уцењивао.

– Зашто баш њега? – упита полузаинтересовано Марић.

– Ту и јесте квака. Добро сте закључили! Зато ја мислим да иза тога ипак стоји наређење КГБ-а за елиминацију. Човек је био врло битан у хијерархији малтешких витезова.

– Ништа не разумем, хер Милеру, какви витезови у КГБ-у.

– Ено преко пута доброг хрватског ресторана *Бај Милан*. Ако платите једну туру хладног пауланера, све ћу вам испричати.

Српски обавештајац се у себи насмеши и поведе причљивог новинара на пиво.

– Знате, господине...

– Полако, полако. Прво ми реците како је наш заједнички пријатељ барон Фон Штолберг – пресече га Милош.

– Одлично, од њега и идем са овим вестима. Наравно, све ово је у строгој дискрецији, али то се не односи на интимне баронове пријатеље.

Келнер донесе пиво у чашама са ножицама.

– Драги мој млади пријатељу, ја сам обичан бизнисмен и немам појма ни ко су малтешки витезови, а ни зашто би их Руси убијали.

– Видите, тајанствени Ред малтешких витезова је организација која из позадине вуче конце и ствара историју.

– Како?

– Највећом магијом, новцем!

– Ништа не схватам, причајте полако!

– Малтешки витезови су тајно друштво одабраних, као што су масони, розенкројцери, или *Друштво Туле*, или рецимо темплари... Све је то у суштини једно. То су одабрани, елита у елити, владари света из сенке. Њих можда све у свему има десетак, као што се прича. А налазе се тамо где се управља – глобусом. Сада је то Америка. Пре је била Енглеска. Они су творци капитализма и комунизма и националсоцијализма

– Океј, али какве везе с тим има тај убијени несрећник Пресетник?

– Он је био један од људи из сенке у организацији *Алије-Агрија*, а то је организација створена под окриљем

Ватикана и малтешких витезова. Убијени је био витез и радио је у Другом генералном секретаријату.

– Какве везе то има са Русима?

– Михаил Горбачов се договорио са Роналдом Реганом и папом Јованом Павлом II о трансформацији СССР-а у једну лабаву федерацију држава у којој би егзистирала комбинација приватне и државне својине и у којој би верске слободе биле много шире, што би омогућило пенетрацију Ватикана у православни забран.

– То је сјајна замисао, то искорењавање православне шизме, то смо ми у Хрватској одавно практиковали! – рече лажни Хрват.

– Е видите, за тако нешто Горбачову је био потребан огроман капитал који му је обећан...

– Ко је то могао да буде, Америка!

– Америка је симбол, њом не владају председник, конгрес, сенат, њом владају људи из сенке. ОНИ су обећали новац, а то су малтешки витезови, између осталог... Међутим, они су преварили Горбачова. Да би их натерао да испуне обећање, он је организовао оперетски пуч.

– Где му је то обећање дато?

– Приликом сусрета на Малти, од стране великог приората малтешких витезова, који држе светско банкарство.

– Значи Горбачов је одбачен?

– Да, био је слаб на унутрашњем плану. Зато је доведен јачи и можда суровији играч Јељцин. Да би потврдио своју верност принципима малтешких витезова, он је Ред поново, после паузе од двеста година, основао у Русији. О томе је издао и указ број 827. У знак поштовања те одлуке и његовог уважавања, малтешки витезови су га примили у своје редове.

То значи да Јељцин само продужава Горбачовљев курс „увлачења Русије у орбиту Ватикана“, чији поглавар

у светским пословима игра много значајнију улогу него што се досад веровало. Јељцину су, официјелни односи са малтешким редом потребни понајвише зато да би могао убрзати процес формирања нове управљачке елите која прижељкује улазак у клуб „планетарних управљача“. Међутим, паре у Русију не стижу. Зато је КГБ ликвидирао Пресетника а послао поруку да је то учинио агент који се отргао контроли. Вратио је лопту у двориште Запада и послао им индиректну поруку да нема завитлавања са руским медведом, без обзира на то колико они поштују Ватикан и малтешке витезове.

– Ти малтешки витезови мора да су у тесној вези са свим тајним друштвима почевши од ЦИА?

– Да, малтешки ред тесно сарађује са ЦИА, као што ЦИА тесно сарађује са БНД-ом или британским службама. Осим тога, малтешки ред је одавно интегрисан у мондијалистичке структуре, које су заправо владари из сенке.

То су: Трилатерална комисија, Билдерберг група, Савет за међународне везе, а то су организације које чине светску владу.

– Да ли је Горбачов био врбован за члана светске владе?

– Јесте, било је то, за време тајног путовања у јануару 1989. у Москву, од стране Дејвида Рокфелера и Жискара Д’Естена, Хенрија Кисинџера, Ж. Бертуана и Ј. Накасонеа.

– Горби је прихватио?

– Јесте, али није знао да ће бити изманипулисан и одбачен.

– Која групација је најјача међу малтешким витезовима?

– У Сувереном реду малтешких витезова најјача је америчка група – Ли Јакока, Спирос Скурас и други – чији припадници могу телефоном директно да саобраћају с Јованом Павлом II: треба само да позову централу Ватикана и затраже за њих резервисан локал 3101, телефон

на папином радном столу. Утицај те групе је, разуме се, огроман, а њена повезаност са ЦИА толика да уопште није зачуђујуће што се Суверени ред малтешких витезова нашао на челу оних који Туђману обезбеђују милијарде долара за разбијање Југославије.

– Какве везе имају Хрвати међу малтешким витезовима?

– Гроф Јакоб од Елца и Вуковара, малтешки витез – представник Хрватске у Немачкој, који је амбасадор Хрватске по „избору самог председника Туђмана“. Седамдесетогодишњи гроф Јакоб од Елца и Вуковара живи у Немачкој а има још и аустријско држављанство, док не добије хрватско.

Гроф Јакоб живи у средњовековном замку Елцу, на обали истоимене реке која се улива у Мозел, али носи и титулу „од Вуковара“, града у коме је, у време аустроугарске монархије, живела његова породица и у коме је имала свој замак и имање. По занимању је агроном и поседник, али има и извесно дипломатско искуство: представљао је малтешки витешки ред у Бону, а у октобру га је председник Туђман, коме је био специјални саветник на мировној конференцији у Хагу, именовано за „почасног“ представника Хрватске при немачкој влади. У међувремену гроф Јакоб се истакао у сакупљању немачке помоћи за пострадао хрватско становништво. Запажена је и једна његова изјава штампи у којој је изразио уверење да ће му хрватске власти вратити имовину његове породице у Вуковару, ако је од ње нешто остало.

– Значи Пресетник је био малтешки витез, као и тај гроф. Значи да је председник Туђман заиста мудар човек. Међутим, можда то убиство Пресетника може бити опасно за моју Хрватску, пореметити јој планове.

– Не брините, хер Марићу, један човек не мења историју. Све је на свом месту, сви комадићи су поређани по табли

према одговарајућем распореду. План о великој католичкој држави од Балтика према Јадрану остварује се, и ту замисао нико не може да заустави. Фигуре у овој шаховској светској игри јесу малтешки витезови распоређени међу државницима, банкарима, фабрикантима и...

– ...и међу шефовима обавештајних служби...

– Да, али и међу људима у УН, ЕЗ који нису толико експонирани, али делују. Малтешки витезови су и у НАТО-у.

Марић се примакну Милеру и шапатам упита:

– Да ли је наш пријатељ витез?

– Јесте, али не малтешки, он је витез темплар... Барон Лудвиг фон Штолберг је немачки темплар, тевтонац, али о томе ћу вам други пут причати... То је тајна, али и није, за пријатеље.

– Баш сте ме заинтересовали причом, шта мислите онда да се бар почастимо једним хрватским специјалитетом – ШТРУКЛАМА!

– Ако инсистирате.

– Импресионирате, ме хер Милеру. Где је и када основан Ред малтешких витезова?

– Као ред витезова настао је у болници посвећеној Светом Јовану 1070. године, у Јерусалиму. Његови оснивачи били су италијански трговци. Испрва окренути болничкој служби и бризи за ходочаснике, витезови Светог Јована ће средином дванаестог века постати главна војна и финансијска сила у Светој земљи и једна од најмоћнијих у свету хришћанства. Непрекидно су уживали благонаклоност папа.

Бурна историја овога реда казује и о њиховој немоћи и изгнанству с Малте, одакле их је протерао Наполеон. А 1834. основали су нов центар – у Риму, задржавајући име малтешког реда. Бацивши се поново на болничке послове, малтешки витезови су стекли нов углед и моћ.

Ова њихова активност данас је премрежила цео свет. Малтешки витезови имају и посебан одсек за хитну помоћ у случајевима природних катастрофа.

– Невероватно, хоћете још једно пиво?

– Да, молим!

– Колико је тај ред данас признат?

– По угледу, много!

– Малтешки витезови имају суверенитет?

– Да, међународно право данас признаје малтешким витезовима статус независне суверене кнежевине. Британска краљица је забранила ношење одличја овога реда, а Велика Британија овај ред не признаје.

– Како се проширује ред?

– Постоји обичај да све величине, када дођу у Ватикан, посете и малтешке витезове. Овакве посете се у званичним коминикеима одређују као „приватне“, али пошто понекад шефове држава прате и министри спољних послова, а све се прати протоколом и помпом, чија кулминација је примање госта од стране мајстора, који седи на престолу у најдивнијој дворани резиденције на Авентину – не могу се сматрати безначајним.

– Шта је следећи корак?

– Разговор иза затворених врата, на коме се гост врбује нуђењем да и он постане витез као и сва елита у свету. Људски его то обично прихвата, поготово што част на почетку ништа не кошта. Малтешких витезова, како „по милости“ тако и бољих, хералдичких, има на свету десетина хиљада. Али сви су они само доградња реда, световњачка доградња, могло би се рећи – терцијари. Прави ред су витезови ПРОФОСИ, што значи витезови који су се заредили, који су дали завет убоштва, завет послушности и завет неженства. Уза све то они морају да покажу, као и они хералдички,

свој генеалогички извод. Таквих на свету има једва двадесетак. Неколико у Аустрији... Ваљда седам, остали у Италији. Нема их у Енглеској, Француској, Немачкој, Шпанији, САД... Света конгрегација монашких редова, којој „Малта“ подлеже као ред, процењује фрапантну несразмеру између бројног стања витезова и њиховог богатства и утицаја. Међутим, малтешки ред има десетине националних одељака, која чине Малтешки савез, а чланови су из краљевских и аристократских породица, али и из редова високих банкара официра, фабриканата.

– Ко води ред, каква је организација?

– Ред води велики мајстор фра Анђело де Мојане, или, повремено, намесник великог мајстора. Испод њих је четворочлано суверено веће, а затим велики приорат, који је супервизор власти. Раније се спољним пословима бавио канцелар или вице канцелар, а сада постоји читаво министарство. Дели се на три департмана: I за Европу, II за Средоземље и Исток, III за обе Америке, Филипине и Аустралију и два генерална секретаријата, први – за опште иностране послове и други – саветодавни комитет за међународне организације.

На челу свих ових уреда и комитета стоје професионалци, пензионисани дипломатски асови са огромним везама у свету, као што је био Пресетник кога су Руси убили.

Српски обавештајац поручивао је пива и пива. Ото Милер је имао жељу да прича, нешто га је мучило. За њега је „Хрват“ Марић био као нека корпа у коју се истоварује терет.

Милош је био опрезан. Да ли је овај сусрет на улици Минхена био баш случајан, или је то нека провокација?

Ипак постави једно рискантно питање.

– Какве везе малтешки витезови имају са немачком обавештајном службом?

– Великим крстом за заслуге малтешки витезови су одликовали и Рајнхарда Гелена, и то 1948. године због успеха у борби против комунизма. Гелен је био задужен за Хитлерову обавештајну службу у Русији, а после рата, у годинама када добија највише одликовање малтешких витезова, први је човек западнонемачке тајне службе.

Од тада, колико знам, та веза је врло директна. Пункт за сарадњу у Риму је у Вија дел Паче, у самостану Санта Марија дел Анима. То је Завод установљен у шеснаестом веку за образовање немачких свештеника. Међутим, увек је имао и свој обавештајни аспект. Наш пријатељ барон је више пута био приман код самог мајстора малтешких витезова.

– Са којим службама још сарађују малтешки витезови?

– Са службама већине католичких држава, али је интересантно да су они често и њихови лидери. И бивши начелник Француске обавештајне службе Александар де Маранш малтешки је витез, као и генерал Ђузепе Сантовито, бивши начелник италијанске обавештајне службе.

– Господине Милеру, ја сам потпуно збуњен. Да ли ви мени говорите неке тајне због којих се може изгубити глава?

– Не, то су познате ствари за одабране...

– Ви сте амерички новинар. Знате тамо многе ствари. Да ли су и тамо малтешки витезови неки битан фактор?

– Да. Многи су амерички званичници били у врху малтешких витезова. Најутицајнији представник америчког огранка био је кардинал Френсис Спелман, чији су конци водили до ложе П2. Директор ЦИА Џон Макон био је малтешки витез, такође и њен директор Вилијем Кејси. Од других поменимо Александра Хејга, или амбасадора САД у Ватикану Вилијема Вилсона.

– Невероватно, све то ми делује као бајка. Сви ти људи су тако моћни и недодирљиви. Да ли их ви бар мало познајете?

– Познајем неке масоне који су у новинарству; они су око двадесетог степена. Битни су, али не као малтешки витезови. Најважнији човек кога познајем јесте хер Хартман. Он је велики мајстор гиганата, они су немачки сегмент темплара којима припада и барон Лудвиг фон Штолберг. А темплари и малтешки витезови су као нокат и месо, они чине глобалну управљачку елиту, они су илуминати!

– Ко је тај хер Хартман?

– Човек који жели са вама да се упозна; ако то жели, он ће вам и рећи ко је!

– Ипак, ко је хер Хартман?

– Банкар, врло богат банкар, то вам је довољно. Може вам много помоћи у развоју вашег посла. Сада морам да идем, хрватски специјалитет је био заиста импресиван. Довиђења, хер Марићу.

Сусрет са Оттом Милером за српског обавештајца са привременим именом Мишо Марић био је врло индикативан.

Барон Лудвиг фон Штолберг је прогутао причу о везама „Хрвата“ Марића са украјинским лидером Леонидом Кравчуком. Врбовао га је за БНД, али „Хрват“ је ствар привремено „охладио“ причом да га интересује само бизнис.

Ото Милер је као баронов пријатељ наступио у другом ешалоу врбовања.

Прича о малтешким витезовима коју је – као у поверењу – испричао Ото Милер, била је само припрема следећег потеза: Милош је анализирао разговор, или боље рећи монолог, на тему малтешких витезова. Шта је било битно, требало је одмах разлучити. Оно главно је да је барон Лудвиг фон Штолберг витез темплар, а не малтешки витез, иако су ове две тајне организације веома блиске. Примарни циљ малтешких витезова јесте стварање католичке империје у средишту Европе, а циљ витезова темплара био је стварање

германске империје која би желела да у себе инкорпорира што више територија према истоку, значи према бившем СССР-у и према изворима нафте.

Због тога је темплар барон Фон Штолберг заинтересован за „везе“ са Украјином. Наравно, српски обавештајцац је знао да је он за барона само једна ситна везица, али педантни Немац је хтео мрежу у Украјини која ће бити густо изаткана, па је Марић био важан само толико колико и чворић у рибарској мрежи. Ако из Украјине набави једну информацију, или ако једног битног човека „подведе“ БНД-у или темпларима, он је вредан труда.

Ото Милер је бацио и један мамац, споменуо је неког банкара Хартмана који наводно жели да се упозна са Мишом. Требало је што пре сазнати ко је банкар и консултовати се са Реј-Баном да ли да се прогута та удица.

Чим је стигао у свој офис, Марић састави шифровану депешу коју овог пута посла преко телефакса на „мртву јавку“ у Дортмунд, на име Зигфилда Ренера, трговца некретнинама. Одатле је она била пренета у један пункт у Диселдорфу, одакле је из целе Немачке слата целодневна комуникација десетине српских агената у Београд, у зграду Савезног СУП-а, на сто Реј-Бану и Леденом.